

**УХВАЛА
ТРЕТЬОЇ КОЛЕГІЇ СУДДІВ
ПЕРШОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ**

про відмову у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Бекчива Мирослава Петровича щодо відповідності Конституції України (конституційності) частини шостої статті 176, абзацу восьмого частини четвертої статті 183 Кримінального процесуального кодексу України

Київ
28 серпня 2025 року
№ 95-3(I)/2025

Справа № 3-64/2025(128/25)

Третя колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України у складі:

Петришина Олександра Віталійовича – головуючого, доповідача,
Кичуна Віктора Івановича,
Олійник Алли Сергіївни,

розглянула на засіданні питання про відкриття конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Бекчива Мирослава Петровича щодо відповідності Конституції України (конституційності) частини шостої статті 176, абзацу восьмого частини четвертої статті 183 Кримінального процесуального кодексу України.

Заслухавши суддю-доповідача Петришина О.В. та дослідивши матеріали справи, Третя колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України

у с т а н о в и л а:

1. До Конституційного Суду України звернувся Бекчив М.П. із клопотанням перевірити на відповідність статті 8, частині другій статті 19, частині першій статті 29 Конституції України (конституційність) частину шосту статті 176, абзац восьмий частини четвертої статті 183 Кримінального процесуального кодексу України (далі – Кодекс).

Згідно з частиною шостою статті 176 Кодексу „під час дії воєнного стану до осіб, які підозрюються або обвинувачуються у вчиненні злочинів, передбачених статтями 109–114², 258–258⁶, 260, 261, 437–442¹ Кримінального кодексу України, за наявності ризиків, зазначених у статті 177 цього Кодексу, застосовується запобіжний захід, визначений пунктом 5 частини першої цієї статті“.

Відповідно до абзацу восьмого частини четвертої статті 183 Кодексу „під час дії воєнного стану слідчий суддя, суд при постановленні ухвали про застосування запобіжного заходу у вигляді тримання під вартою, враховуючи підстави та обставини, передбачені статтями 177 та 178 цього Кодексу, має право не визначити розмір застави у кримінальному провадженні щодо злочину, передбаченого статтями 109–114², 258–258⁶, 260, 261, 402–405, 407, 408, 429, 437–442¹ Кримінального кодексу України“.

На думку суб'єкта права на конституційну скаргу, застосування судом запобіжного заходу у вигляді тримання під вартою на підставі оспорюваних приписів Кодексу призвело до порушення його конституційного права на свободу та особисту недоторканність.

На підтвердження своєї позиції Бекчив М.П. посилається на окремі приписи Конституції України, Кодексу, рішення Конституційного Суду України, Конвенцію про захист прав людини і основоположних свобод 1950 року, практику Європейського суду з прав людини, а також на судові рішення у його справі.

2. Вирішуючи питання про відкриття конституційного провадження у справі, Третя колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України виходить із такого.

2.1. Відповідно до Закону України „Про Конституційний Суд України“ конституційною скаргою є подане до Конституційного Суду України письмове клопотання щодо перевірки на відповідність Конституції України (конституційність) закону України (його окремих положень), що застосований в остаточному судовому рішенні у справі суб'єкта права на конституційну скаргу (частина перша статті 55).

Підставою для відмови у відкритті конституційного провадження у справі є наявність рішення Конституційного Суду України щодо того самого предмета конституційної скарги (пункт 6 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“).

Бекчив М.П. просить перевірити на відповідність Конституції України (конституційність) частину шосту статті 176 Кодексу.

Конституційний Суд України у Рішенні від 19 червня 2024 року № 7-р(II)/2024 визнав частину шосту статті 176 Кодексу такою, що відповідає Конституції України (є конституційною).

Наведене є підставою для відмови у відкритті конституційного провадження у справі в цій частині згідно з пунктом 6 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – наявність рішення Конституційного Суду України щодо того самого предмета конституційної скарги.

2.2. Згідно із Законом України „Про Конституційний Суд України“ у конституційній скарзі має міститись обґрунтування тверджень щодо неконституційності закону України (його окремих положень) із зазначенням того, яке з гарантованих Конституцією України прав людини, на думку суб'єкта права на конституційну скаргу, зазнало порушення внаслідок застосування закону (пункт 6 частини другої статті 55); конституційна скарга вважається прийнятною за умов її відповідності вимогам, передбаченим, зокрема, статтею 55 цього закону (абзац перший частини першої статті 77).

Автор клопотання звертається щодо визнання неконституційним абзацу восьмою частини четвертої статті 183 Кодексу, проте не наводить аргументів, які підтверджували б, що його застосування призвело до порушення прав Бекчива Н.П., гарантованих Конституцією України, а лише висловлює незгоду з висновками, викладеними в остаточному судовому рішенні в його справі, що не можна вважати належним обґрунтуванням тверджень щодо невідповідності Конституції України абзацу восьмою частини четвертої статті 183 Кодексу в розумінні пункту 6 частини другої статті 55 Закону України „Про Конституційний Суд України“.

Наведене є підставою для відмови у відкритті конституційного провадження у справі в цій частині згідно з пунктом 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неприйнятність конституційної скарги.

Ураховуючи викладене та керуючись статтями 147, 151¹, 153 Конституції України, на підставі статей 7, 32, 37, 55, 56, 58, 62, 77, 86 Закону України „Про Конституційний Суд України“, відповідно до § 45, § 56 Регламенту Конституційного Суду України Третя колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України

п о с т а н о в и л а :

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Бекчива Мирослава Петровича щодо відповідності Конституції України (конституційності) частини шостої статті 176 Кримінального процесуального кодексу України на підставі пункту 6 статті 62 цього закону – наявність рішення Конституційного Суду України щодо того самого предмета конституційної скарги; абзацу восьмого частини четвертої статті 183 Кримінального процесуального кодексу України – на підставі пункту 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неприйнятність конституційної скарги.

2. Ухвала є остаточною.

**ТРЕТЯ КОЛЕГІЯ СУДДІВ
ПЕРШОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ**